

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 30 Ιουλίου 1951 (Π.Ο.Η.) Έτος Δ'. Αριθ. 108 - Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καραμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Εξάμηνος δραχ. 15.000—Έτησια δραχ. 30.000 Εξωτερικού: Εξάμ. δολ. 3.—Έτησια δολ. 6
Γραφεία : Όδος Χαλκοκονδύλη 7—Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Υπό του Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διανλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

Δὲν ἐκτύπησαν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τὴν μνήμην τῶν ὁποίων ἐπανηγύριζε ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία, τὴν Κυριακὴν τῆς 16ης Ἰουλίου.

Δὲν ἠκούσθησαν ψαλμοὶ μεγάφωνοι εἰς Ἱεροῦς Ναοὺς τῶν Ὁρθοδόξων, πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Οἱ Ναοὶ τῶν Ὁρθοδόξων ἐσφραγισμένοι ὑπὸ τῶν διωκτῶν, σιωπηλοὶ καὶ σκοτεινοὶ προεκάλλουν συγκίνησιν βαθυτάτην. Τὸ σκοτάδι ὅμως αὐτὸ μαζὺ μετὰ τὴν σιωπὴν, ποὺ τὰ ἐπέβαλεν ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ βία τῶν διωκτῶν, καὶ οὐχὶ ἡ περιφρόνησις τῶν πιστῶν, εἶχον τὸ αὐστηρὸς καὶ ἀνεμνήνεντον, ἐξέλεμπον μίαν λαμπρὰν καὶ ἀκατάληπτον λάμψιν, μιᾶς ἐλπίδος, ἡ ὁποία διημύνηνε τὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν «**Καὶ πύλαι Ἀδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς**».

Ἐσφράγισαν ποτὲ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Τάφον τῆς Ζωῆς, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ περιορίσουν μέσα εἰς αὐτὸν τὴν Ζωήν, καὶ ὅχι μόνον δὲν ἀπέθανεν Αὕτη ἐν τῷ τάφῳ ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἔκαμε ζωοδόχον, καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὁρισμένη ὥρα ἐθραύσθησαν αἱ σφραγίδες, διελύθη ἡ κουστωδία καὶ ἀπεκλύσθη ὁ μέγας λίθος, ἡ δὲ Ζωὴ ἐσχύθη εἰς τὸν κόσμον μετὰ πρὶν μεγάλη δύναμιν.

Ἐσφράγισε τὸ μῖσος τῶν διωκτῶν τῆς ἀληθείας τοὺς Ἱεροῦς Ναοὺς τῶν Ὁρθοδόξων καὶ μετὰ αὐτὸ ἐπίστευσαν, ὅτι τὰ πάντα ἐσβυσαν! Φαίνεται ὅτι σὰν τοὺς Ἰουδαίους καὶ αὐτοὶ ἐπλανήθησαν, πιστεύσαντες, ὅτι τὰ πάντα ἐτελείωσαν μετὰ τὴν σφράγισιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν! Τὶ καὶ ἂν ἐσφραγίσθησαν οἱ Ναοί, ἀφοῦ δὲν κατενικήθη καὶ δὲν ἐσβέσθη τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖον, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀσβεστον καὶ ἀκατανίκητον; Μέσα εἰς τὰ στέγνα τῶν Ὁρθοδόξων ὑπάρχει καὶ ζεῖ ἡ πίστις πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν ὁποίαν τὰ βίαια καὶ ἀπάνθρωπα μέτρα τῶν διωκτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν. Εἶναι ἀδύνατον οἱ διώκται τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος νὰ φθάσουν μέσα εἰς τὰ κείραθα τῶν καρδιῶν τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ὁρθοδο-

ξίας καὶ νὰ κατασβέσουν τὴν φλόγα τῆς πίστεως πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρέλειψαν νὰ δώσουν οἱ ἐσφραγισμένοι Ναοὶ εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν Ἁγίων Πατέρων, τὸ ἔδωσαν ἡ πίστις πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῶν ἀγωνιζομένων ὑπὲρ αὐτῆς χριστιανῶν. Naί, τὸ προσέφερεν κάθε ὁρθόδοξος χριστιανικὴ ψυχὴ μέσα ἀπὸ τὰς Κατακόμβας τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ παράφορος ὁρμὴ τῶν παρὰ τὸν διωκτῶν τῆς ἀληθείας.

Ἐτιμήθησαν περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε οἱ Ἁγιοὶ Πατέρες, διότι πᾶν ὅ, τι προσεφέρθη εἰς αὐτοὺς ὑπῆρξε ἀπαύγασμα βαθυτάτης πίστεως πρὸς τὴν ἀληθειαν, χάριν τῆς ὁποίας καὶ ἐκεῖνοι ἐθυσίασαν τὰ πάντα καὶ ἐγένοντο ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ τῆς πρὸς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν ἀληθινῆς καὶ ἁγίας πίστεως.

Χιλιάδες μάτια Ὁρθοδόξων χριστιανῶν ἐδάκρυσαν ἀπὸ συγκίνησιν μέσα εἰς τὰς κατακόμβας, ὅταν ἠκούσθη τὸ θεόπνευστον τροπάριον τῶν Ἁγίων Πατέρων «**Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς.....**».

Χιλιάδες πιστῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀληθείας ἀντίκρυσαν νοερῶς μετὰ τὴν βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὰς χιλιάδας τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἵτινες ἠγωνίσθησαν τὸν ἴδιον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα καὶ γεμάτοι ἀπὸ θάρρους καὶ χαρὰν συνέχισαν ψάλλοντες «**ὦ θεία παρεμβολή, θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεις Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρρίνεα ἄνθη τοῦ παραδείσου, τὰ πάγκρυστα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα οἰκουμένης ἀγλαΐσμα ἐκτενῶς, προσεβύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν**».

Πλημμυρισμένοι ἀπὸ Θεῖαν χαρὰν οἱ ἀγωνισταὶ καὶ ὀπλισμένοι ἀπὸ μίαν μεγάλην δύναμιν τῶν ὁποίων ἠντλησαν ἀπὸ τὴν νοερὰν ἐπικοινωνίαν καὶ ψυχικὴν Ἐνωσιν μετὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπανελάβον μετὰ ἀκατάσχετον ἐνθουσιασμόν καὶ ἔλωσ ἀνθόρμητα τὸν ἱερὸν ὄρχον «**Τὰ πάντα διὰ τὴν Ὁρθο-**

δοξίαν» καὶ ὀπλισμένοι μὲ θεϊκὴν δύναμιν ξεκίνησαν διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ὡραῖον ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων.

Ἴδου τὶ ἐπέτυχον οἱ διώκται τῆς ἀληθείας. Ἐπέτυχον μὲ τὴν βίαν καὶ τὸ μῖσος τῶν νὰ κάμουν περισσότερον πιστοὺς τοὺς Ὁρθοδόξους, τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐπέτυχον νὰ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν πιστῶν. Ἐπέτυχον νὰ ἐορτασθῇ ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων μὲ περισσότεραν πίστιν καὶ οἱ ἐορτάζοντες νὰ πλησιάσουν περισσότερον αὐτοὺς καὶ νὰ λάβουν δύναμιν, τὴν δύναμιν τὴν ἀκατάβλητον τῆς Ἁγίας Πίστεως πρὸς Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Αὐτοῦ ἀλήθειαν.

Κάθε ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας ἐμπνέει καὶ ἐνισχύει ψυχικῶς τοὺς ἐορτάζοντας χριστιανούς, ἡ ἐορτὴ ὅμως τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐμπνέει, ἐμψυχώνει καὶ ἐνθαρρύνει κατ' ἐξοχὴν τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ αὐτοὶ ἠγωνίσθησαν ὑποστάντες δεινὰ ἀκατονόμαστα, ἐξορίας, φυλακίσεις, καθαιρέσεις, διωγμοὺς καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν θάνατον.

Ἄς ἐμπνευσθῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἁγίας Μνήμης τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, καὶ ἄς ἐξακολουθήσωμεν τὸν μεγάλον καὶ σκληρὸν ἀγῶνα, ὅστις δι' εὐχῶν Αὐτῶν θὰ ἀπολήξῃ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας νίκην.

Στῶμεν καλῶς.

ΑΣ ΣΚΕΦΘΩΜΕΝ....

«Ὅλοι μᾶς γέλασαν φοβερὰ
μᾶς σπάσαν τῆς ψυχῆς τὰ
φτερά».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

Διανύομεν μίαν προεκλογικὴν περίοδον. Εἶναι λοιπὸν ἐπόμενον καὶ φυσικὸν τὸ θέμα αὐτὸ νὰ ἀπασχολῇ τὰς σκέψεις μας. Αἱ δὲ σκέψεις αὗται ἀσφαλῶς θὰ κατευθύνουν καὶ τὰς ἐνεργείας μας.

Πρὶν ὅμως ἀποκρυσταλλώσωμεν μίαν συγκεκριμένην γνώμην, πολὺ δὲ περισσότερον πρὶν προβῶμεν εἰς ἐνέργειαν τινα, ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν σοβαρῶς. Νὰ σκεφθῶμεν ὅχι σὰν παιδιὰ, ποὺ πρόκειται νὰ διακινδυνεύσουν μίαν ἀπλὴν ἐπιτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν κατὰ τὰ παιχνίδια τῆς γειτονιάς. Ἀλλὰ νὰ σκεφθῶμεν τοῦλάχιστον ὡς δικασταί, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ ἐκδώσουν ἀπόφασιν ζωῆς ἢ θανάτου ἀναλογιζόμενοι σοβαρῶς τὰς συνεπείας καὶ ἐναντι τῆς κοινωνίας καὶ ἐναντι τοῦ ὑποδίκου.

Διὰ νὰ σκεφθῶμεν ὅμως κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν, ὀφείλομεν νὰ παραμερίσωμεν τὰ εἰδικὰ συμφέροντα καὶ διαφέροντα. Νὰ παύσωμεν νὰ σκεπτόμεθα ὡς ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἀναμένομεν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ὅποιους θὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἐπίλυσιν ἐπαγγελματικῶν ἢ οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Νὰ παύσωμεν ἀκόμη νὰ σκεπτόμεθα καὶ ὑπὸ τὸ κράτος συγγενικῶν ἢ ἄλλων συναισθηματικῶν δεσμῶν.

Ἀφοῦ λοιπὸν κατορθώσωμεν νὰ ἀποκτή-

σωμεν μίαν ἀντικειμενικότητα, τότε νὰ σκεφθῶμεν. Καὶ τί νὰ σκεφθῶμεν;

Ἀσφαλῶς τὸ τι θὰ κάμωμεν εἰς τὰς ἐκλογὰς. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, ποὺ θὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας εἶναι ἡ τραγικὴ πραγματικότης. Πραγματικότης δουλείας καὶ τυραννίας. Πραγματικότης θίγουσα τὴν στοιχειώδη ἀξιοπρέπειαν τῆς προσωπικότητός μας. Πραγματικότης, ἀναίρουσα τραγικῶς τὴν βᾶσιν τῶν χριστιανικῶν ἰδανικῶν καὶ καταπολύνουσα τὴν μακρὰν φιλελευθέραν παράδοσιν τῆς πατρίδος μας.

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονήσωμεν τὰ δεσμά καὶ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν Ἀρχιερέων μας. Τοὺς μυρίους ἐξευτελισμοὺς μας· τὰς φυλακίσεις καὶ τὰς ταλαιπωρίας· τὴν διαπόμπεισιν τοῦ κλήρου μας καὶ τὰς βεβηλώσεις τῶν Ἱερῶν μας ναῶν.

Δὲν πρέπει αὐτὰ ποτὲ νὰ τὰ λησμονήσωμεν. Δὲν συνιστῶμεν μνησικακὸν ἀνάμνησιν· ἀπεναντίας ὑποδεικνύομεν προλαμβάνουσιν πείραν. Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος θὰ κατευθύνῃ τὰς σκέψεις μας. Ἡ σκληρὰ αὐτὴ πραγματικότης μᾶς δίδει καὶ τὸ μέτρον τῆς ψυχροσυνθέσεως καὶ νοοτροπίας τῶν παραγόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτικῆς. Τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἀποτελεῖ συμφυρμὸν ὑπόπτων καὶ ἀρνησιχρίστων στοιχείων οὔτε κὰν τὴν ἀναφέρομεν.

Ἀναφερόμεθα μόνον εἰς τοὺς παράγοντας τῆς πολιτικῆς, οἱ ὅποιοι ἠνέχθησαν τὸ ἀποτρόπαιον αὐτὸ ἀνοσιούργημα, τοῦ στραγγαλισμοῦ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Τὰ κυβερνῶντα κόμματα; Ἐπαναλαμβάνοντα τὸν ρόλον τοῦ Πιλάτου, ἐπέγραψαν καὶ ἐξετέλεσαν τὴν πλέον ἐπαίσχυντον ἀπόφασιν τῶν αἰώνων, ὀδηγήσαντα εἰς τὸν Γολγοθᾶν τοῦ μαρτυρίου τὰς εὐγενεστέρας ψυχὰς τῆς συγχρόνου κοινωνίας. Τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως; ἠνέχθησαν ἀπαθῶς τὸ φρικτὸν αὐτὸ ἔγκλημα. Οὔτε κῶνωψ διήλθεν ἐκ τοῦ ὀπτικοῦ τῶν πεδίου.

Ἡ στάσις ὅλων αὐτῶν ἀποτελεῖ ἀρνήσιν τοῦ χριστιανισμοῦ, οὐτινος ἡ βᾶσις εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου.

Εἶναι ὅμως καὶ ἀντεθνικὴ, διότι ἀντιτίθεται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, ἥτις εἶναι οὐδὲν ἄλλο εἰμὴ γνησίᾳ δημοκρατικὴ Ἐλευθερία.

Εἶναι λοιπὸν ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ὁ πολιτικὸς κόσμος καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ χριστιανικῆς ἀπόψεως ἀνάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης ἐνὸς ταλαιπωρουμένου πληθυσμοῦ, εὐσεβοῦς κατὰ βᾶθος καὶ ἐθνοπρεποῦς κατὰ τὴν συμπεριφορὰν.

Ἀπέναντι αὐτῶν ἡ μοναδικὴ στάσις εἶναι ἡ τιμωρὸς ψήφος μας.

Ἐν τούτοις ὁ πολιτικὸς αὐτὸς κόσμος ἔχει δύο ἄκρα σοβαρῶς ὑπολογίσιμα: Ἐκτὸς τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀδιαφόρων ὑπάρχουν καὶ μερικοί, οἱ ὅποιοι καίτοι δὲν ἀπέδωσαν, ἐν τούτοις ἐκοπίασαν εἰλικρινῶς καὶ τιμῶς.

Δὲν ὀφείλομεν λοιπὸν νὰ φανῶμεν ἀγγό-

μονες.

Δι' ἡμᾶς δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ περίπτωσηις πολιτικοῦ φανατισμοῦ καὶ πάθους. Δι' ἡμᾶς αἱ ἐκλογαὶ δὲν εἶναι σκοπός, εἶναι μέσον.

Μέσον, τὸ ὁποῖον θὰ ὁδηγήσῃ τὸ κληδονιζόμενον σκάφος τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὸν ἡρεμον λιμένα μιᾶς νέας εἰρηνικῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Μέσον τὸ ὁποῖον θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καταστολὴν τῆς σημερινῆς καταγιγῆδος, ἥτις μαίνεται διευθυνομένη ἐναντίον μας ὑπὸ ἀνόμων χειρῶν.

Ἄς ἀντιληφθῶμεν, ἀδελφοί, τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ὅπλου, ποῦ διαθέτουμεν εἰς χεῖρας μας, καὶ ἅς μὴ θελήσωμεν νὰ γίνωμεν συνεργοὶ τῶν διωκτῶν μας χρησιμοποιοῦντες ἀπερίσκεπτος τὴν δύναμιν τῆς ψήφου, διὰ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἀντιχριστιανικὴν συνωμοσίαν τὴν χαριστικὴν βολήν.

Ἡ ΑΡΑΧΝΙΑΣΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἦτο χιονισμένη ἡ νύκτα· εἰς τὸ χωριὸ δὲν ὑπῆρχε φῶς· οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τὸν μόχθο τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς εἶχον ἐνωρίς ἀποκοιμηθῇ, διὰ νὰ σηκωθοῦν νύκτα πάλιν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν κάμπο. Σκληρὴ ἀγροτικὴ δουλειά, ποῦ πολλὰς φορὲς μὲ τὴν κατοχὴν, μὲ τοὺς συμμορίτας, μὲ τὴν παγκόσμιον κρίσιν δὲν κατορθώνουν νὰ ἐξοικονομήσουν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἐπιούσιον ἄρτον. Περισσότερον ὅμως κουρασμένοι ψυχικῶς. Ἀδικία, ἐκμετάλλευσις, παλαιὰ ἐρείπια τῆς κατοχῆς, Ἀτιμώσεις, Καμμένες καὶ Κρημνισμένες Ἐκκλησίαι, Μοντέρνα ἐξαθλίωσις. Εἰπικρινῶν ἅ μὲ ἄλλο κόσμον πρὸ παντὸς μὲ κόσμον τῆς ὑλοφροσύνης. Σχέδιον Μάρσαλ, Κορέα, Νίκες, Ἡμιμάθεια, κρημνισμένο ἀπὸ τοὺς συμμορίτας σχολεῖο· χωρὶς διδάσκαλον ἀκόμη ὅμως. Μόνον ἓνα φῶς ὑπάρχει ἓνα ἱλαρὸν φῶς εἰς τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν τοῦ χωριοῦ καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Τοῦρλος ὁ Βυζαντινός, ὁ Σταυρός, τὸ Λιβάνι. Ἕνας κόσμος ἀναμνήσεων καὶ παλαιοῦ μεγαλείου. Ἡ Ἐκκλησία τὸ μόνον ξεκούρασμα, ἡ μόνη ἐλπίς καὶ χαρὰ, θρύλος ὁ Τοῦρλος περασμένων χρόνων ποῦ ἡ διπλωματία τῶν Νέων Ψευδο-Μέτερνιχ προσπαθεῖ νὰ σβύσῃ τὸ φῶς.

Τὸ φῶς αὐτὸ δὲν κατώρθωσε νὰ τὸ σβύσῃ ὁ Κατακτητὴς οὔτε ὁ Συμμορίτης οὔτε καὶ ἡ Δύσις μὲ τὸν Ὑλισμόν της· καὶ τώρα τοῦ χωριοῦ ἡ Ἐκκλησία ὁ Τοῦρλος, τὰ λιβάνια οἱ Βυζαντινοὶ ἅγιοι ὁ σταυρός, ὅλα εἶναι κουρασμένα καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀραχνιασμένη καὶ κλειστὴ καὶ ὁ διαβάτης ἐρωτᾷ: Ποῖος τὴν ἐκλείσῃ; Τοῦ ἀπαντοῦν: πρὸ ἑξαμήνου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος· διὰ ποῖον λόγον; διότι εἶναι Ἐκκλησία παλαιά, Ἐκκλησία παραδόσεως καὶ φῶς αἰώνων. Θὰ δυνήθῃ ἀραγε πολὺ καιρὸ νὰ τὴν ἔχει κλειστή; Ἡ Ἱστορία ἀπαντᾷ: ὄχι καὶ ὁ Χωρικός ἐπιβεβαίωσις.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938
Διευθυντὴ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 38.—Ἀθήναι

«ΦΑΡΙΣΑΪΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ»

Εἰς Ἀλεξανδρούπολιν ἀπηγορεύθη ἡ εἴσοδος νεκροῦ Εὐαγγελιστοῦ, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Μητροπολίτου. Περίεργος καὶ κακὸς ζῆλος! Διότι ἐνῶ εἰς τὰ συνέδρια τῆς Δύσεως βυσσωδομοὺν τὴν προδοσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἰς Ἑλλάδα διώκουν τὰ γνήσια τέκνα τῆς ἐξωθι τοῦ Νεκροταφείου τὴν ὑποστηρίζουν μὲ ἀντιχριστιανικὴν κακίαν. «Φαρισαϊκὴ Ὁρθοδοξία» χωρὶς περιεχόμενον καὶ ζῶν.

ΛΗΣΤΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Τελευταίως τὰ ὄργανα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐφήρμοσαν τὸ σύστημα τῶν παρανόμων μεθόδων. Οὕτω εἰς Νέον Ἡράκλειον Ἀττικῆς εἰσῆλθον εἰς οἰκίαν ἰδιόκτητον καὶ ἀφῆρπασαν τὰς ἱερὰς εἰκόνας. Εἰς Νίκαιαν Πειραιῶς εἰσῆλθον ἀπὸ τὸν μανδρότοιχον εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ ἀφῆρπασαν τὰ ἱερὰ σκεύη.

Πρόδοος εἰς τὰς μεθόδους. Ἦδη δὲν ἀπομένῃ παρὰ νὰ ἴδωμεν τὸν Μακαριώτατον Ἀθηνῶν ἐπὶ κεφαλῇς καταδικαστικοῦ ἀποσπάσματος, ἀποκεφαλίζοντος εἰς τὸ Σύνταγμα τοὺς παλῆτας. Τιμὴ μας καὶ αὐτοὶ! Ἡμεῖς ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ χρόνου καὶ δὲν θὰ ἀπογοητευθῶμεν.

Ἡ ΝΙΚΗ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΘΥΣΙΑΣ

Κανεῖς δὲν ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ Νίκη πλησιάζει. Ἐν τούτοις ὅμως τὸ ὄραϊον αὐτὸ ἔρμα, θὰ πρέπει νὰ τὸ σύρουν ἰσχυροὶ Ἡρακλεῖς. Αὐτοὶ δὲ εἴμεθα ἡμεῖς θυσιαζόμενοι. Μία ἐκ τῶν ἀπαιτούμενων θυσιῶν εἶναι καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Ἀγῶνος. Ἀς μὴ τὸ ἀλησμονώμεν.

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΗΝΩΜΕΝΟΙ

Μέχρι τώρα ἡ ἐνότης ὑπῆρξε ἀποτελεσματικὴ εἰς τὰς τάξεις μας. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐκλογικὴν περίοδον νὰ μᾶς συνδέσῃ ἀδελφικῶς, διότι ὑπὲρ πάντων ἄλλων ὁ ἀγὼν. Τὸ κέντρον κατευθύνει τὸν Ἀγῶνα διὰ πολυμελοῦς Συμβουλίου, τῇ συμμετοχῇ καὶ παλαιῶν ἀδελφῶν καὶ τῇ ἐγκρίσει τῶν Ἀρχιερέων. Πᾶς τις δύναται νὰ ἐλέγξῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ Κέντρου. Ἐπομένως μόνον κακοήθεια καὶ συμφέρον εἶναι δυνατόν νὰ διασπάσουν τὴν ἐνότητά μας. Τοιοῦτον τι ὅμως δὲν ὑπάρχει

Ἀς σταθῶμεν ἀπόητοι, εὐθυτενεῖς μὲ τὸν σταυρὸν ἀνὰ χεῖρας εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Ὁ Ἀγὼν μας, εἶναι ἀγὼν τοῦ Βασιλείου τῆς χάριτος ἐναντίον τῆς ἀρνησιχρήστου διαστρωφῆς τῆς ἀμώμου πίστεως τῶν Πατέρων μας.

Ἀς ὁρθοτομώμεν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁμολογῶντες πίστιν εἰς ἀποκεκαλημένον Θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον.

Ἡ νίκη ἀνήκει εἰς τὸν Θεόν.

Ἐμβλήματα Συνδρομῶν

Ἐμβλήματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς ἑστὸν κ. Σταύρον Καραμήτσον Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήνας

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ

Εἶναι πλέον κοινὸν μυστικόν, ὅτι ὀπισθεὶ τῶν ἐπιμελημένων ἐκφράσεων μὲ τὰς ὁποίας οἱ ἀρμόδιοι προσπαθοῦν νὰ καλύψουν τὸν διωγμὸν μας, εὐρίσκεται καὶ κρύβεται μία ὁργανωμένη συννομωσία. Συννομωσία, τὴν ὁποίαν ἂν μὲν δὲν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν εὐκρινῶς λόγῳ τῆς φροντίδος καὶ τοῦ τεχνικοῦ προπετάσματος καπνοῦ, τὸν ὁποῖον διατηρεῖ, δυνάμεθα ὅμως μετὰ βεβαιότητος νὰ γνωρίζωμεν τὰς προθέσεις της καὶ τοὺς ἐπιδιωκόμενους σκοποὺς της.

Γνωρίζομεν, ὅτι πάντοτε ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ἀγιότης τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας μας ἀπετέλει κάρφον εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ συγχρόνου φαρισαϊσμοῦ. Ὅτι ἡ συνεχὴς αὔξησις τῶν δυνάμεων τοῦ παλαιαμερολογητισμοῦ, ἥτις ἔγινε ὁρμητικὸν ἐνάντιον ἀπὸ μίαν ἀρχικὴν δρῶσαν, ἀπετέλει ἐφιαλτικὸν ὄνειρον δι' ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ἀντικείμενον ἐμπορίας.

Καὶ ἡστράφη εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν τῶ μέτρων τῆς σωτηρίας των. Καὶ ἐτέθη εἰς κίνησιν τὸ σχέδιον διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς φθορᾶς των. Καὶ εἰς τὸ βάθος τῶν παρασκευῶν τῶν παρασυναγωγῶν τῶν μυστικοσυμβουλίων ἐξυφάνθη μὲ σατανικότητα ἡ πλεκάνη τοῦ διωγμοῦ.

Ἐκτοτε, συνέβησαν πολλά. Ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν μέτρα καὶ μέθοδοι ὀξυνοῦ παπισμοῦ καὶ μισαλοδοξίας.

Ἀνεσκάφη ἐκ θεμελίων ἡ ἐκκλησία τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ τέκνων. Καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα ὑψώθη ὁ θρήνος καὶ ὁ κοπετός διὰ τὴν μαστιγωτικὴν λαίλαπα τοῦ διωγμοῦ.

Σιγὴ νεκροταφείων ἐβασίλευσε εἰς τὰς φωνὰς τῶν ἀρμόδιων καὶ ἀπάθεια ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀπὸ τὰς ποταπὰς ταπεινώσεις μας, ὥς οἱ ἴδιοι ἐπροκάλεσαν.

Σήμερον ἔχει παρέλθει διάστημα μακρόν. Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν θνητῶν ἔχει πληθυνθεῖ ἀπὸ βιαιοπραγίας κακώσεις καὶ ἱεροσυλίας.

Ὁ σκοπὸς της ὅμως παραμένει πάντοτε ἀπραγματοποίητος.

Ἡ συμπαγὴς μάζα τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος

θερμαινομένη καὶ φωτιζομένη εἰς τὸν ἀγῶνα της ἀπὸ τὸ ἱλαρὸν φῶς τῆς γνησίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀγωνίζεται καὶ παραμένει ἀκλόνητος ὑψηλὰ εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ φρουρίου μας.

Ἐλησμόνησαν οἱ διώκται μας ὅτι ἡμεῖς δὲν ἀπεμπολοῦμεν ἀντι πινανίου φακῆς τὰ πατῶα καὶ τὰ ἱερά.

Ἐλησμόνησαν, ὅτι μᾶς κινεῖν ἐλατήρια τὰ ὁποῖα δὲν ἐκρίζονται μὲ τὴν βίαν καὶ τὸν σίδηρον. Ὅτι αὐτὴ τὴν στιγμήν αἰσθανόμεθα ὑπερηφάνειαν διότι ἀγωνιζόμεθα καὶ ὑπερασπιζόμεν τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξαν οἱ Πατέρες, καὶ οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ταροί.

Καὶ ὥς τὸ εἶπωμεν καὶ αὐτὸ, μέου εἰς τὸν πόνον μας εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ ριγῶντες ἀπὸ ἱερὰν συγκίνησιν ὅταν ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ὁμολογῶμεν πίστιν εἰς Ἐκεῖνον.

Εἰς Ἐκεῖνον ὅστις ἐγένετο τὸ ἐξιλαστήριον θῦμα δι' ἡμᾶς, δι' αὐτοὺς, δι' ὅλους. Εἰς Ἐκεῖνον, ὅστις ἐδίδαξεν τὸν ὑπέρτατον νόμον τῆς ἡθικῆς τελειώσεως καὶ Ἀγάπης καὶ τὸν ὁποῖον κατασπιλοῦν οἱ διώκται μας, ἐνῶ ἡμεῖς διωκόμεθα χάριν Αὐτοῦ.

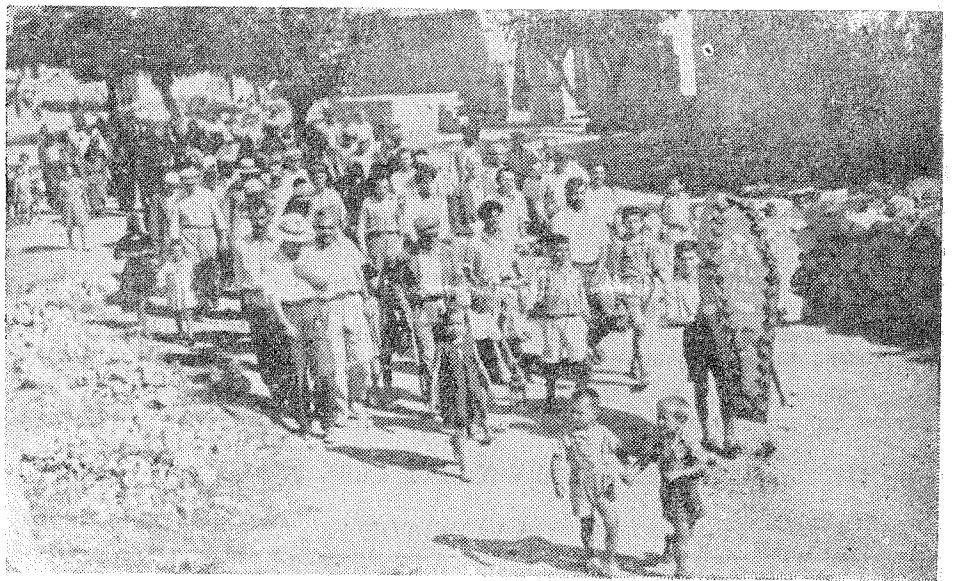
Ἀς τὸ ἐννοήσουν λοιπὸν ἔστω καὶ σήμερον. Οὐδέποτε θὰ καμφθοῦν οἱ ἄνθρωποι οὔτινες θέτουν τὴν πίστην των ὑπεράνω παντὸς ἀνταλλάγματος καὶ παντὸς ἐκβιασμοῦ. Ἡμεῖς βέβαιοι ὄντες διὰ τὸ νικηφόρον τέγμα τῆς προσφάτου τυρανικῆς πορείας, ἀτενίζομεν ἀπτόητοι καὶ ἐνθουσιώδεις τὴν ἡμέραν τοῦ θριάμβου.

Ὅσο συνεχίζεται ὁ διωγμὸς, ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ἄνεμον ὅστις ἀνάπτει περισσότερον τὴν πυρὰν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΩΦΕΙΛΕΤΑΣ

Παρακαλοῦμεν ὅσα Παραρτήματα καὶ ὅσους ἰδιώτας ὀφείλουν, νὰ σπεύσουν νὰ τακτοποιήσουν τοὺς λογαριασμοὺς των. Ἡ καθυστέρησις παρακωλύει τὸ ἔργον τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος.

Μὲ βαθύτατον πένθος, ὀχι λόγῳ τῆς ἀπωλείας τοῦ φιλετάου, ἀλλὰ λόγῳ τῆς κακίας τῶν διωκτῶν, ἥτις ἐστέρησε τοὺς συγγενεῖς τῆς Παραμυθίας τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας, συνοδεύουν τὸν νεκρὸν μὲ διπλὴν Πίστιν: Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ μεταστάντος καὶ εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀπὸ τὴν ἡρωϊκὴν ἀντίστασιν τῶν Παραρτημάτων
(Κηδεῖα χωρὶς Ἱερέα εἰς Δομβραϊνὰν Θηβῶν)